

Nicolaus Schütze

Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Nicolaus Schütze/ Iur. U.D. & Profess. Ad exequias Quas ... natae Annae Schonermarkiae, Matri suae desideratissimae Liberi superstites maestissimi paratas cupiunt Omnes Reipub. literariae Cives ... invitat : [P.P. ad. d: XXIX. Martii, anno M.DC.LII.]

Rostochi[i]: Kilius, 1652

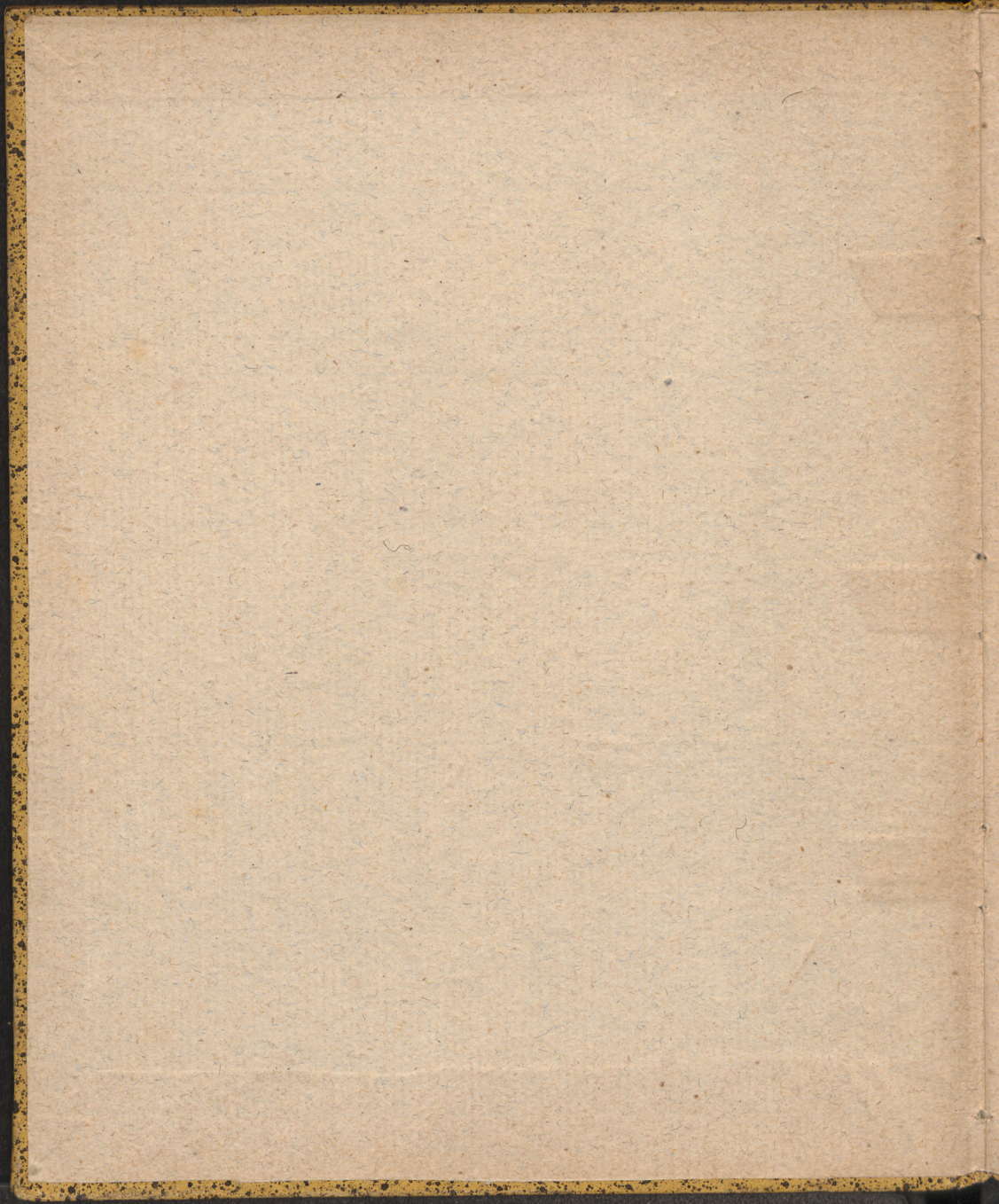
<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777431610>

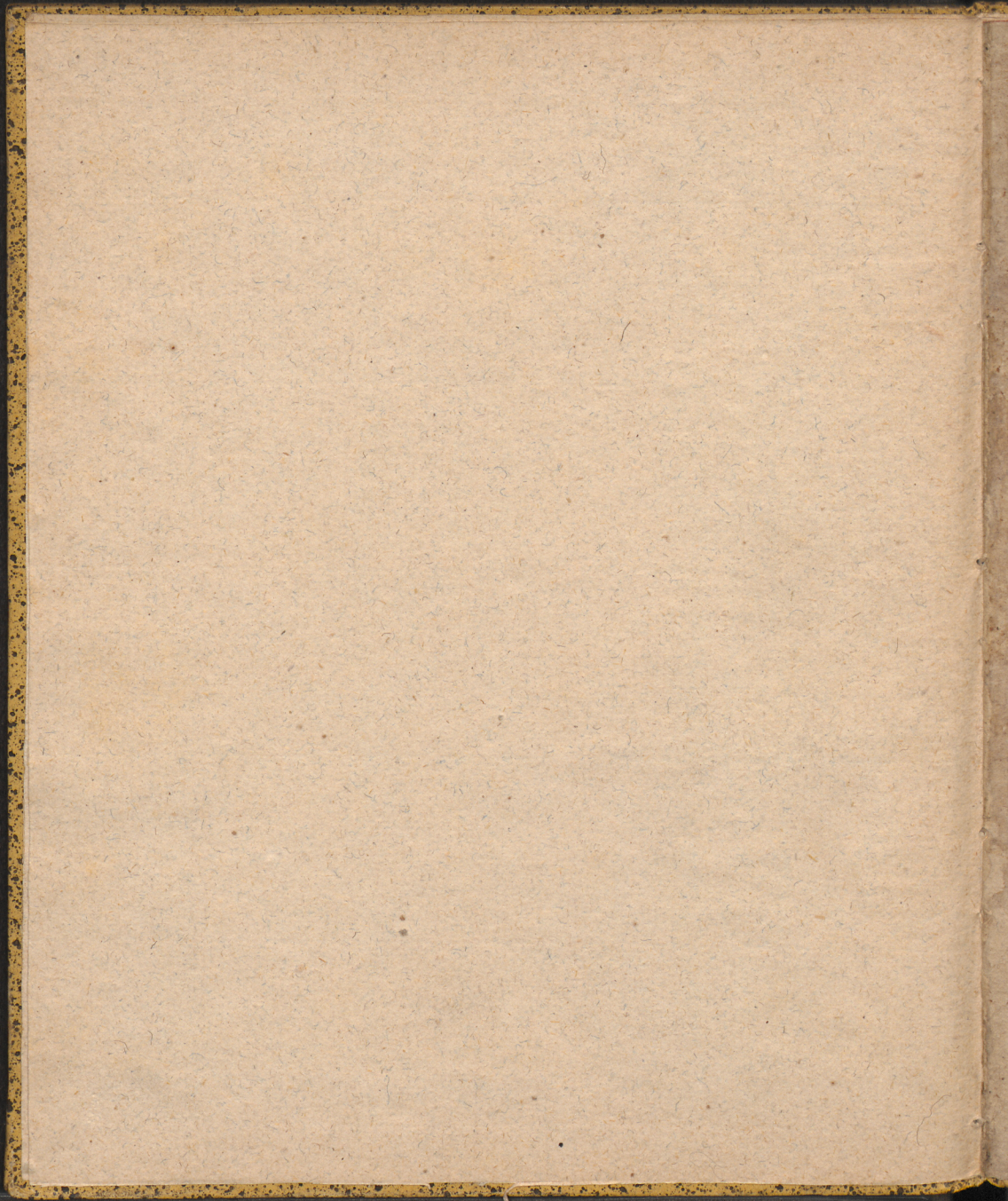
Druck Freier Zugang

Schütze, N.,
in
A. Schonermark,
uxor. H. á Nessa.
Rost. 1652.

45

PROGRAMMA

^{Quo}
RECTOR

Universitatis Rostochiensis
NICOLAUS Schütze/
Jur. U. D. & Profess.

Ad exequias

Quas

*Matronæ pientissimæ, & suo sexui in
exemplum natæ*

ANNÆ SCHO-
NERMARKIÆ,

Matri suæ desideratissimæ

Liberi superstites mæstissimi

paratas cupiunt

*Omnes Reipub. literaria Civés officiosè &
peramanter invitat.*

•§(o)§•

ROSTOCKI,
Typis NICOLAI KILII, Acad. Typogr.
Anno 1652.

213

Uod Deus ter optimus max. Patri credentium Abrahamo pro felicitatis cumulo pollicetur, ut dierum plenus & vitæ satur, in pace & senectute bona, abierit ad patres suos: ea prosperitas, quâ major homini in his terris vix obvenire posse, vix optari debere videtur, divinitus quoq; contigit ANNÆ SCHONERMARCKIÆ, matronæ singularis exempli. Nulla quidem res terribilior aliâs est morte, quod finis sit & extremum, ut ait Philosophus, neque quicquam mortuo jam vel bonum vel malum esse videatur. Hinc Seneca etiam, nullum animal, inquit, ad vitam prodit sine metu mortis. Et Tullius: quis est, aut quotusquisq; cui mors cum appropinquet,

Non refugiat timido sanguine, atque exalbescat metu? At verò Christiani sciunt, se per mortem ad patres suos colligi & dormire cum beatis universis, qui inde ab initio mundi vixerunt. Quare cum alias ita comparatum sit, ut, secundum Philosophum, sint *οὐ γέροντες φιλόζωοι, μάλιστα δὲ τῇ τελευταίᾳ ἡμέρᾳ*, ipsi in placida senectâ, dierum saturi, & quasi defatigati hac vita ad quietem sese haud inviti componunt, nihil morantes illud Mecænatis turpissimum votum: quo & debilitatem non recusabat, & deformitatem, & novissimè acutam crucem, dummodo inter hæc mala Spiritus prorogetur.

Debilem facito manu:

Debilem pede, coxa:

Tuber

Tuber adstrue gibberum,
 Lubricos quate dentes.
 Vita dum superest, bene est;
 Hanc mihi, vel acutâ
 Si sedeam cruce, sustine.

Nihil curantes in super illud Iphigeniæ apud Euripidem
μαίνεται, ὅς ἐυχεται θανέειν desipit, qui vult mori. Certissimâ
 quippe Christiani fide ac spe nituntur, post hanc vitam
 aliam longè meliorem & æternam restare, ad quam
 per Conservatorem nostrum ex ipso pulvere mortis excitabimur,
 eam accepturi ab immensa Dei veracis misericordia,
 gratiâ ac benignitate mercedem, ut cum ipso Deo in æternum
 vivamus. Hujus euthanasias verè Christianæ specimen exhibuit
 ANNA SCHONERMARCKIA, ad cujus exequias vos invitabimus, ubi
 prius vitam ejus more veteri perstrinxerimus breviter. Nam certò,
 nihil sanctius habet reverentia superstitem, quàm ut amissos
 venerabiliter recordetur, ut illud Ausonianum heic usurpemus. Nata
 igitur Ea est anno cl. l. LXXVII. d. VIII, Novemb. Patrem habuit
 spectatæ fidei ac virtutis virum DN. JOACHIMUM SCHONERMARCKIUM,
 Illustrissimi Ducis Mecklenburg. ULDARICI Consiliarium & Quæstorem,
 fidelissimum; matrem verò ANNAM Kassebohm/ inculpati nominis
 matronam. Ille anno cl. l. c. d. XVII. Febr.; hæc anno cl. l. c.
 d. XCIII. ipsâ Dominicâ Jubilate, jam pridem è vivis excefferunt.
 In horū sinu sanctissime adolevit, easque virtutes omnes,
 quibus postea eminuit tantopere atque excelluit, imbibit
 gnaviter atque addidicit. Pietatem cum primis & pudicitiam,
 quas fundamenta reliquarum non immeritò existimabat. Ita
) (2 nimi-

nimirum statuens, si primum timorem Dei, omnis sapientiae ac felicitatis initium, sedulo impressisset, tum reliqua hujus vitae consecraria facile adjectum iri; & in virgine nihil magis requiri, quam studium pudoris. Cum itaq; informatam jam esset, ut animum gereret imbutum cultu pietatis, corpus, ut Tertullianus loquitur, vestitum serico probitatis, bysso sanctitatis, purpura pudicitiae, non potuit non luminis jaculum aliquod in oculos viri illius jacere, qui omnium ordinum amorem ac studia jam promereri ceperat, idque cum ob animi integritatem, & rerum divinarum humanarumq; diffusam scientiam; tum ob rectitudinem iudicij, quod praeter haustam ex optimorum auctorum lectione prudentiam, varia quoque peregrinatione ad exemplum *πλοῦτος* Ulyssis acuerat, idque adeo, ut Rei publicae deinde ad motus parem se arduo cuius negotio magis indies magisque probaret. HAJONEM à NESSA indigito, J.C. Universitatis Rostoch. Professorē & illustrissimi celsissimiq; Principis ac Domini Dn. ADOLPHI FRIDERICI Ducis Mecklenburg. Consiliarium quondam & Cancellarium eminentissimum, meritissimumque; cui Nostra anno cl. l. XCII. felici matrimonio juncta fuit. At quanto viro! qui quod in bono Cancellario Cornelius Nepos requirit, bonis scilicet natalibus ortum, vitae integritate, industriâ, eruditione, & eloquentiâ conspicuum esse, id omne exemplo suo, vivâ quasi imagine & tabulâ plusquam Apellea vivus vidensque olim repraesentavit. At quantae dignitatis viro? quae hodie secundas in regijs tenet, quâque major in hominē togatum non facile cadere potest. Cancellarius enim (ut verè scribit quidam) est quasi oculus, auris, os, manus, atque adeo ipsa imago Principis; per hunc enim
ille

ille videt, quid in aula, quid in urbibus, quid in præfe-
 cturis geratur; per hunc supplicum preces & miserorum
 querelas intelligit; per hunc civibus mentem suam in-
 terpretatur, per hunc ad reges, ad republicas, ad subdi-
 tos, ad alios scribit; ex hujus moribus quis qualisque,
 Princeps ipse sit cognoscitur: hic est custos legum, op-
 pressorum asylum, flagitiosorum scopulus, æquitatis
 officina & summus justitiæ Sacerdos. Talem verò in hoc
 honorum quasi solstitio fuisse quondam HAJONEM
 à NESSA, confirmat testimonium quod ipsi defuncto
 M. SAMUEL CRUGERUS tunc perhibuit, quod ni-
 mirum fuerit, *pietate fundata: integritate firmata: justitia
 probata: erga Dominum fide incorrupta: erga subditos fraude
 remota: munerum averfator: pauperum sublevator: digno-
 rum promotor: familia honorator: liberorum curator: discipli-
 na amator: in morbo patiens: tandemque placide ex hac vita
 migrans.* Cum hoc marito suo, viro summo, annos vi-
 xit viginti & octo, sine jurgio, sine offensa. Quod Ulys-
 ses Nausicaæ optat, ut Dij illi

Ἀνδρᾶ πὲρ τοῦ οἴκου καὶ ὁμοφροσύνην ὀπιόταν

Maritum & familiam, & concordiam præbeant
 additâ hac ratione:

Non enim eo quicquam præstantius & melius
 Quàm cum concordēs consiliis, rem familiarem
 administrant

Vir atque conjux,

Id sane divinitus Nostræ contigit. Neq; aliter fieri po-
 tuit. Maritus enim Conjugem tam singularis exempli
 ardentissimo amore complectebatur: ipsa verò vicissim
 de nulla re plus laborabat, quam ut omnem honorem
 Marito exhiberet, quem sibi omnia esse existimabat; &
 in quo chara illa nomina patris, matris, fratrum, soro-
 rum

rum confundebat, imitata in eo Andromachen Homericam, quæ Hectorem suum eodem modo compellat:

— σὺ μοι ἑὸς πατὴρ, καὶ πότνια μήτηρ
Ἡδὲ κασίγνητος, σὺ δὲ μοι φίλεός τε ἀδελφεός τε.

tu mihi es pater, & veneranda mater
Et frater, tu etiam mihi floridus maritus.

Neque enim illa suo genio ferebatur, sed Mariti; plane, persuasa, quod Aristoteles, sive quicumque appendicis illius est auctor alius (in fine c. 6. Oeconom. 1.) sapienter monuit: *virī sui ingenium & mores legem esse divinitus sibi latam, eo tempore, quo nuptia junctæ, & vita sors consociata fuit.* Eximia verò & unica mulieris laus! Nam supra, omnes gemmarum thesauros, probæ uxoris possessio est. Unde Protagoras, ejusmodi nactus conjuges βίον ἀλοπῆν vivere pronuntiavit. Nec tamen istà fine hujus felicitas matrimonij stetit: sed tam arctam animorum conjunctionem fortiori communium pignorum vinculo Deus strinxit: dum mater denis vicibus facta septem quidem virilis generis, tres deterioris sexus, sed plerosque parùm vitales peperit. De decem enim quatuor tantum superstites sunt, utpote vir nobilissimus & consultissimus DN. JOACHIMUS à NESSA Illustrissimo Duci Mecklenburgico à Consiliis; & DN. FRIDERICUS à NESSA, hodie Advocatus apud Stargardenses eximius. E filiabus superant atq; vitali adhuc aurâ vescuntur SOPHIA & ANNA, quæ posterior viro spectatissimo prudentissimoq; DN. MARTINO BADINGO, Illustrissimo Duci Mecklenburg. à Secretis, in matrimonium tradita est. Liberi cæteri, ut HAJO, ANNA, ADOLPHUS FRIDERICUS, alter HAJO, & CHRISTOPHO.

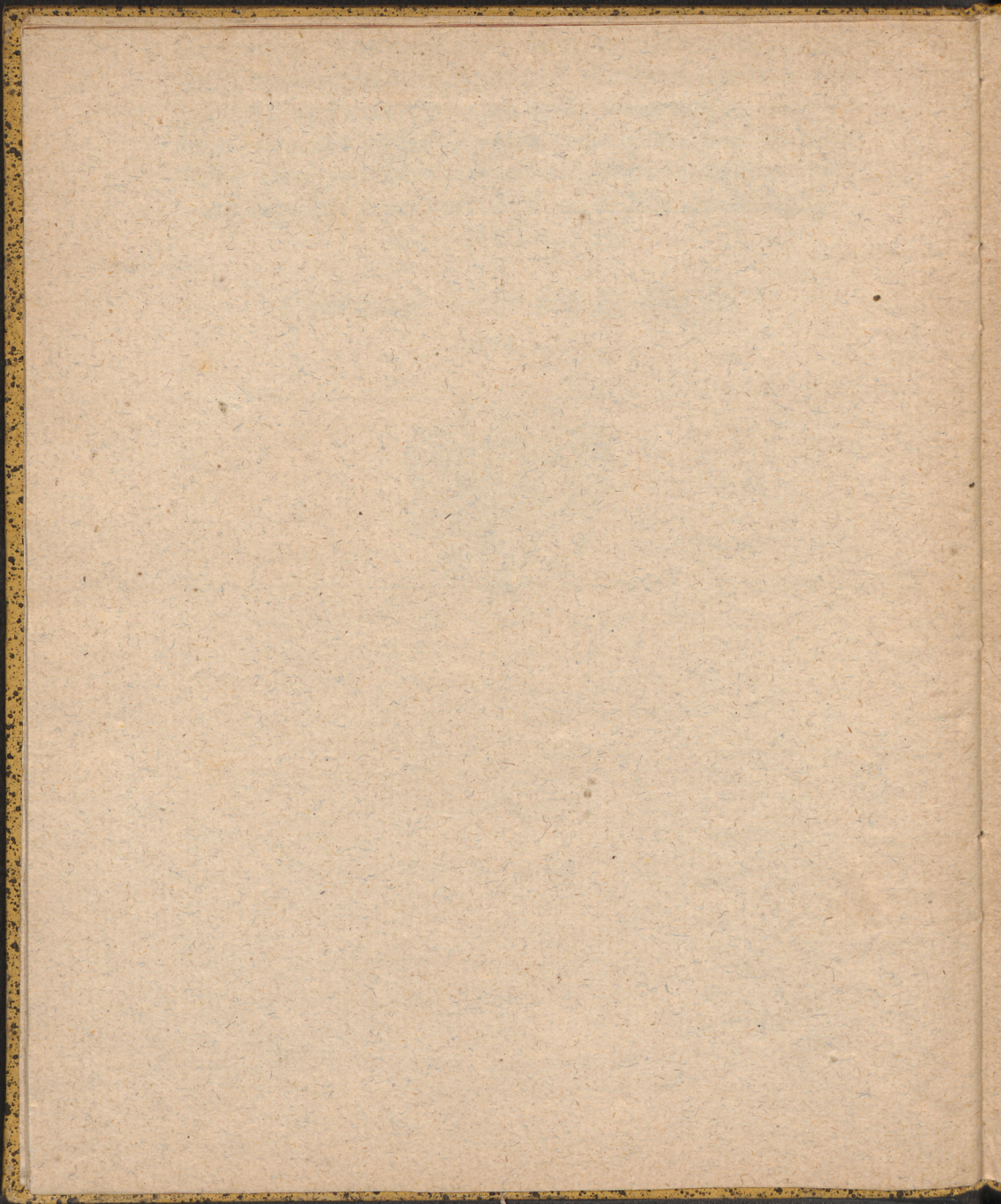
PHORUS ENNO jam pridem ad vitam meliorem præivere. Postquam Maritus exceſſerat, quod accidit anno clō Ioc. XX. d. XXVIII. Martij, ad ſecunda vota tranſire noluit, ſed tædium viduitatis ab eo uſque tempore patienter ſuſtinuit. Quâ pietate animi, & probitate, quâ modeſtiâ & cæteris matronarum virtutibus ſuo ſexui atque ordini exemplum fuerit, dici vix poteſt. Equidem omne tempus nullis præne negotiis aliis, quam precibus & divinis Lectionibus conſumebat, rata hoc viduam maximè, hoc ſenem decere. Ante hebdomadas aliquot languorem naſta eſt; qui non multum ei negotij exhibuit, niſi quod decumbere, haberet neceſſe. Neque enim tam morbus, quàm ſenectus erat, quâ contabefcebat. Nam ubi nihil ſucci amplius ſuper eſt, quo alatur corpus, labi illud atque concidere neceſſe eſt; quod illi evenerat. Nec illa metuit mortem, ſed ad eam præparavit ſe: ut ſemper antea, ſic maximè cùm jam aſtare quaſi in proximo & imminere coràm notaret. Orare itaque ac meditari divina non deſtitit. Præcipuè verò peccatorum impetrare veniam, & ſalutari viatico inſtruere animam in diſceſſum laboravit. Id quod etiam non ita pridem eſt factum. Obiit d. XX. Martij undecimâ veſperinâ, placidiſſimo leniſſimoque finita obitu, LXXV. annum agens, felix natalibus & genere, felix nuptiis & prole tam egregiâ ac præclarâ: felix ſenectute, annorum pariter virtutumque plenâ, quæ una maximè venerabilis: denique & obitu quoque, quem tranquillum & qualem, quiſque exoptare queat, conſecuta eſt.

Hæc itaque tot rebus præclaris matrona nobilis, cùm poſtea ad H. I. efferenda ſit, veſtri officij cumprimis eſt, **CIVES ACADEMICI**, eas exequias frequen-

frequenter vos celebrare. Id igitur ut faciatis, etiam
atque etiam vos adhortamur. Cogitabitis unà no-
biscum illud Petrarchæ: *nec valde vitam diligas, nec vita
finem oderis aut metuas, neque propinquum jam propecta
stupeas etati, qui nunquam pueritie, vel infansia longe erat,
etsi longissime fingeretur.* P. P. add: XXIX. Martij,
anno cl. lxx. LII;

Conventus fiet in ade B. Virgini
sacra—.

PHORUS ENNO jam priden
rem præivere. Postquam Maritu
accidit anno clō Ioc. XX. d. XXV
cunda vota transire noluit, sed tæd
usque tempore patienter sustinuit.
& probitate, quâ modestiâ & cæter
tutibus suo sexui atque ordini exe
vix potest. Equidem omne temp
gotiis aliis, quam precibus & divin
fumebat, rata hoc viduam maximè,
Ante hebdomadas aliquot languo
non multum ei negotij exhibuit, ni
haberet necesse. Neque enim tam
ctus erat, quâ contabescebat. Nam
plus superest, quo alatur corpus, la
dere necesse est: quod illi evenera
mortem, sed ad eam præparavit se:
maximè cum jam astare quasi in p
coram notaret. Orare itaque ac m
destitit. Præcipuè verò peccatorum
& salutari viatico instruere anima
ravit. Id quod etiam non ita pride
d. XX. Martij undecimâ vesperti
nisfimoque finita obitu, LXXV
natalibus & genere, felix nuptiis &
ac præclarâ: felix senectute, ani
tumque plenâ, quæ una maximè
que & obitu quoque, quem tran
quisque exoptare queat, consecuta
Hæc itaque tot rebus præcl
cum postea ad H. I. efferenda sit,
mis est, CIVIS ACADEM

milio-
, quod
, ad se-
tis ab eo
e animi,
rum vir-
it, dici
ene ne-
us con-
decere.
est; qui
ambere,
am sene-
ucci am-
e conci-
a metuit
ntea, sic
nminere
na non-
veniam,
um labo-
n. Obiit
ssimo le-
ens, felix
egregiâ
er virtu-
: deni-
qualem,
nobilis,
cumpri-
exequias
frequen-

